

Carmina Slovenica: Obsojeni na preživetje

Union, 2. marca, Vokalni orkester glasbe preživetja (VOGP), 80 pevk, dirigentka Karmina Šilec

Žlahtna skupnost pevk v medgeneracijskem sožitju URŠKA LUKOVNJAK

Pri umetnosti in umetnikih je pač pogosto, da so izjemna in tudi temeljna dela ali dogodki nastajali v mejnih razmerah. Pri nas se lahko spomnimo na primer izvedbe pesmi Lipa Maroltovega zbora v okupirani Ljubljani.

Brez dvoma v teh stanjih duše čustva in um umetnikov ali izvajalcev projicirajo ost odrešitve v umetniškem izrazu, ki je najsvobodnejši in najbolj osvobajajoč.

Karmina Šilec je v zadnjem - znova unikatnem - sporedu posegla prav po tem stanju, ko je izvedla s svojim Vokalnim orkestrom glasbe preživetja (VOGP) priredbe tem znamenitih avtorjev, ki so jih med drugo svetovno vojno pele taboriščnice v japonskem taborišču na Sumatri v grozljivih, mejnih razmerah. Za tri- ali štiriglasje sta jih takrat priredili Margaret Dryburgh, umrla v taborišču, in Norah Chambers, preživela. Teme so vokalizirane, taboriščnice so bile različnih narodnosti.

Veličastna izkušnja, ganljiva in tudi trpka ob misli na negotovo prihodnost tega vrhunškega korpusa

Najprej smo slišali na posnetku nekdanjo taboriščnico, ki je pri 85 letih pela You never know in nekaj drugih pesmi z izjemnim muzikalnim občutkom. Zatem je vokalni orkester izvedel to "Glasbo preživetja" (naslov koncerta) z deli: A. Dvořák: Largo (iz simfonije Iz novega sveta), G. F. Handel: Pastoralna simfonija (iz oratorija Mesija), F. Chopin: Preludij op. 28, št. 20 (imenovan Pogrebni marš), F. Chopin: Preludij op. 28 št. 15 (imenovan Dežne kapljice), L. v Beethoven: Menuet v G-duru, št. 2, J. Brahms: Valček št. 15 (op.39), R. Boughton: Pravljica pesem (iz Nesmrtni ure), J.S. Bach: Jezus ostaja moj prijatelj (iz kantate Srce in usta in življenje, BWV 147), A. Dvořák: Humoreska, M. Ravel: Bolero in še pesmi: Irski napev: Londonderry Air, irski napev: Auld Lang Syne in M. Dryburgh: The Captives Hymn. V sproščnem dodatku s pridruženimi nekdanjimi pevkami iz publike pa smo slišali koroško Vuštnjša ja ni, "himno" zbora in rezijsko Da pa Canynu.

Zasedbo tega velikega ansambla so sestavljale nekdanje pevke s sedanjimi pevkami Zbora Carmina Slovenica. Ko so ena po ena prihajale na oder na začetku koncerta, so se predstavile, in zares ganljiv je bil ta ritual, ki je na najpreprostejši način spletel zgodbo "carmin", prepletel generacije, mame in hčere, celo babice in vnukinje. Pred nami je bila žlahtna skupnost pevk, ki so v medgeneracijskem sožitju, tovarštvu, v vrhunskem muziciranju najžlahtnejše predstavile pripadnost celih generacij Carmini Slovenici. Veličastna izkušnja, ganljiva, pa tudi trpka ob misli na negotovo prihodnost tega vrhunškega slovenskega korpusa.

Zreli glasovi, temeljito vokalno izšolani - kot vse generacije, ki so se zvrstile v četrto stoletje vodenja zbora Branka Rajštra in devetindvajsetih letih vodenja Karmine Šilec -, preizkušeni tudi na mnogih

prestižnih odrih domala po celem svetu, so ustvarili zvok in umetniško energijo, ki je redko slišna in nepozabna. Vse to tako zaradi prvinskosti predstavljenega programa kot tudi reminiscence na sedanje eksistenčne razmere ansambla, ko okolica - od države do ožjega okolja ter nerealnih, celo žaljivih ocen etabliranih kritikov, ki so lahko v isti osebi državni komisarji za delitev kulturnih "fičnikov" -, ne prepozna umetniškega unikata ansambla v slovenskem prostoru.

Večer 8. 3. 2018 , Tone Žuraj

<https://www.vecer.com/carmina-slovenica-obsojeni-na-prezivetje-6419478>